

Sygn. akt **I 1 C 559/22**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Sławomir Splitt

Protokolant: Jolanta Migot

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2022 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **Gminy M. G.**

przeciwko **I. T.**

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. nakazuje ściągnąć od powoda Gminy M. G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę **480,00 złotych** (czterysta osiemdziesiąt złotych) tytułem wydatków poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa.

Sygn. akt I1C 559/22

UZASADNIENIE

Gmina M. G. wytoczyła powództwo przeciwko I. T. o zapłatę kwoty 12.306,18 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż dochodzi od pozwanego należności z tytułu bezumownego korzystania z lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w G. w budynku przy ulicy (...) za okres od dnia 1 lutego 2017 roku do 30 kwietnia 2020 roku.

Najemcą lokalu był ojciec pozwanego M. T., a następnie po jego wyprowadzce E. T., która wyjechała zagranicę. Z tej przyczyny oraz z przyczyny zaległości umowa najmu została rozwiązana z dniem 31 maja 2010 roku.

W lokalu pozostał jedynie pozwany będący synem najemców.

(vide: pozew, k. 3-5)

Kurator pozwanego we wniesionym sprzeciwie wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zarzucił to, iż strona powodowa nie wykazała, aby pozwany zamieszkiwał w przedmiotowym lokalu. Wskazał, iż wszelkie pisma związane z lokalem poza przedsądowym wezwaniem do zapłaty były kierowane do E. T..

(vide: sprzeciw, k. 108)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 grudnia 1969 roku z M. T. została zawarta umowa najmu lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w budynku mieszkalnym (...) w G..

(dowód: umowa najmu, k. 9-12)

Pozwany I. T. urodził się w dniu (...). We wskazanym powyżej lokalu został zameldowany w dniu 2 stycznia 1970 roku.

W dniu 2 czerwca 1995 roku A. T. złożyła oświadczenie, w którym stwierdziła, iż we wskazanym powyżej lokalu zamieszkują E. T. – która jest najemcą lokalu – przebywająca czasowo zagranicą, I. T. – jej syn, A. T. – synowa, J. tyt – wnuczka.

(oświadczenie najemcy, k. 13)

W dniu 12 października 2009 roku rozwiązano z E. T. umowę najmu lokalu – ze skutkiem na dzień 31 maja 2010 roku. Pismo w przedmiocie rozwiązania umowy odebrała K. B. – kurator najemcy.

(rozwiązanie umowy, k. 14- 15)

W okresie od marca 2017 roku do października 2019 roku do E. T. kierowano upomnienie o zapłatę zaległości.

(upomnienia, k. 25- 34)

W dniu 14 maja 2020 roku do pozwanego I. T. skierowano przedsądowe wezwanie do zapłaty, które wróciło nie podjęte.

(wezwanie z dowodem doręczenia, k. 35- 36)

Komornik dokonujący doręczenia odpisu pozwu nie zdołał ustalić czy pozwany zamieszkuje w przedmiotowym lokalu, który odwiedzał w październiku i listopadzie 2020 roku.

(protokoły, k. 52- 53)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez powoda dokumentów, jak również na podstawie dokumentów zgromadzonych w związku z ustaleniami zmierzającymi do określenia miejsca pobytu pozwanego – to jest na podstawie odpowiedzi udzielanych przez poszczególne urzędy.

Podstawą prawną dochodzonego roszczenia jest przepis art. 18 ustawy o ochronie praw lokatorów, względnie przepis art. 225 w związku z art. 224 kodeksu cywilnego.

W powyższej sprawie istota sporu sprowadzała się do ustalenia tego, czy powódka wykazała fakt zamieszkiwania w spornym lokalu pozwanego w okresie objętym sporem, to jest w okresie od 1 lutego 2017 roku do 30 kwietnia 2020 roku.

Powódka swoje roszczenie opierała przede wszystkim na fakcie zameldowania pozwanego pod przedmiotowym adresem.

Z kolei kurator dla pozwanego kwestionował to, aby pozwany w powyższym lokalu zamieszkiwał.

W ocenie Sądu przedłożone przez stronę powodową dowody nie uzasadniają twierdzenia, iż pozwany zamieszkiwał w przedmiotowym lokalu w okresie objętym pozwem.

Należy zauważyć, iż zameldowanie nie tworzy domniemania zamieszkiwania. W niniejszej sprawie zameldowanie pozwanego nastąpiło zaraz po jego narodzinach, a zatem nie było ono dokonane za wiedzą pozwanego. Zapis o zameldowaniu pozwanego wynikający z danych z systemu PESEL – SAD nigdy nie był zmieniany albo uzupełniany o dane dotyczące zameldowania na pobyt czasowy, co wskazuje na brak aktywności pozwanego w tym zakresie.

Jednocześnie nie może to prowadzić do uznania tego zapisu jako dowodu zamieszkiwania bez wsparcia tego dokumentu innymi dowodami.

Tymczasem powódka nie wykazała innymi dokumentami tego, aby pozwany w okresie ostatnich czterech lat zamieszkiwał w przedmiotowym lokalu. Złożone do akt oświadczenie najemcy dotyczy roku 1995, a zatem okresu 22 lat przed datą początkową okresu, za który powódka dochodziła roszczenia. Dokument ten wskazywał zgodnie z twierdzeniami strony powodowej, iż najemcą lokalu w tamtym czasie była czasowo nieobecna E. T.. Do niej kierowane były następnie wszystkie pisma dotyczące lokalu w okresie późniejszym.

Tym samym powódka nie wykazała tego, aby pozwany zamieszkiwał w lokalu w okresie objętym pozwem. Z okresu objętego pozwem nie przedstawiła żadnego dokumentu, który poświadczałby takie przebywanie, nie przedstawiła też dokumentu z którego wynikałoby takie przebywanie w okresie późniejszym (co mogłoby stwarzać domniemanie stałości przebywania), ani choćby w okresie bliskim bezpośrednio wcześniej.

Bazowanie na dokumentach takich jak zameldowanie – które zostało dokonane w 1970 roku i oświadczenie najemcy z 1995 roku nie może prowadzić do obarczenia pozwanego odpowiedzialnością za płatność odszkodowania, albowiem odnoszą się one do okresu zbyt odległego od okresu dochodzonej należności.

Nie można natomiast pozwanego obarczyć odpowiedzialnością za niewydanie lokalu, albowiem obowiązek ten obarczał najemcę, którym była E. T..

Mając na względzie powyższe Sąd oddalił powództwo.

Na podstawie przepisu art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd obciążył powoda obowiązkiem poniesienia kosztów sądowych – w postaci wydatku – pozostałej części nie pokrytego zaliczką wynagrodzenia kuratora.